

Verslempingsgevoeligheid

Laura van Schöll (NMI), Yuki Fujita (NMI), Gerard Ros (NMI), Marius Heinen (WUR)

1. In het kort

Slemp is het proces waarbij bodemaggregaten uiteenvallen onder invloed van regen, waardoor de poriën verstopt raken. Als een grond verslempd, is er sprake van te weinig binding tussen bodemdeeltjes.

2. Achtergrond

Door de inslag van regendruppels ontstaat een schifting van bodemdeeltjes (Locher en de Bakker, 1992). Daarbij verstoppen lutum- en siltdeeltjes de poriën tussen de zanddeeltjes of de bodemaggregaten. Zo ontstaat een slemplaagje dat na drogen een slempkorst vormt. Dit bemoeilijkt de gasuitwisseling en verhoogt de weerstand die ontkiemend zaad ondervindt.

Slemp komt vooral voor op lichte (klei)gronden; bij zandgronden is het aandeel lutum te laag om de poriën in bovenlaag op te vullen. Gronden met zeer weinig lutum of met een lutumgehalte >20% verslempen dan ook nauwelijks. Organische stof heeft een positief effect op het risico voor verslemping omdat het de aggregaatstabiliteit verhoogd waardoor de aggregaten minder snel uiteenvallen bij regen. Slemp is nauw verbonden met de verkruielbaarheid (zie factsheet Verkruielbaarheid). Een grond die goed verkruielbaar is, heeft een lage structuurstabiliteit en zal daardoor meer gevoelig zijn voor verslemping.

Op grasland speelt verslemping geen rol.